

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Nu siger ministeren, at det ikke er en spareøvelse, og det lyder jo godt, men sådan ser det altså ikke ud, når man læser lovforslaget.

Nu har jeg forsøgt at få Venstres og Konservatives ordførere til at sige, hvor hele det offentlige område skal få midler fra til at lave arbejdsmiljøforbedringer, nu, hvor der er skattestop. Og så kom jeg til at tænke på, at vi jo lavede en rigtig god arbejdsskadoreform, og der blev der jo netop peget på de store problemer, der var for social- og sundhedsassistenterne. Det er jo virkelig dem, som kunne have behov for at lave forebyggende arbejde.

Hvad mener ministeren? Hvordan mener ministeren, at det offentlige område vil kunne lave forebyggende arbejde, vil kunne få økonomiske midler til det?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

På samme måde som alle andre virksomheder i det her land. Det er en opgave, man skal prioritere; det er en opgave, som vil sikre, at man kan fastholde medarbejdere, som sikrer, at arbejdspladsen får et godt ry osv.

Med de udsigter, der er for arbejdsstyrken i de kommende år, så vil især offentlige arbejdspladser naturligvis skulle oppe sig for at tiltrække ny arbejdskraft. Så jeg tror slet ikke, bekymringen behøver at ligge der, men vi kan jo trøste social- og sundhedshjælperne med, at deres arbejdspladser altså nu bliver screenet. Der bliver nu besøg, sådan at man kan få taget stilling til, om der er ting, der skal rettes i deres arbejdsmiljø.

Jeg synes lidt, vi havner i sådan noget teoretisk snak. Det, den her reform går ud på, er ikke snak, det er konkrete besøg på den enkelte virksomhed. Er arbejdsmiljøet i orden? Er arbejdsmiljøet ikke i orden? Hvis arbejdsmiljøet ikke er i orden, så kommer vi efter jer, og vi slipper jer ikke, før det er i orden.

Kl. 17.30

Jeg kan ikke blive ved, men jeg glæder mig sådan set over lejligheden til at gentage det mange gange, for det er jo essensen i den reform, vi taler om: Der er ingen, der kan putte sig i dette system. Der er ingen børnehaver, der er ingen plejehjem, der er ingen offentlige kontorer, som kan putte sig. Inden for 7 år vil der blive aflagt et besøg på arbejdspladsen, hvor man tager

stilling til arbejdsmiljøet, og jeg tror, det er den mest unikke indsats for arbejdsmiljøet i noget land i denne verden.

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Nu synes jeg altså ikke, det er teoretisk snak, at man vil fjerne DUT-midlerne. Det er da ret håndgribeligt, det er 130 mio. kr. om året, som det offentlige skulle have til at lave arbejdsmiljøforbedringer for. Men jeg kommer det åbenbart ikke nærmere.

Jeg vil godt vende tilbage til noget af det, jeg sagde i min ordførertale. Der står partsaftaler, og man forestiller sig bl.a. aftaler på områderne psykisk arbejdsmiljø og ensidigt gentaget arbejde. Det undrer mig, for når de to områder er to af de fire prioriterede områder, hvordan kan man så overlade den opgave, som Arbejdstilsynet bruger 60 pct. af sin tid på nu, til parterne?

Det andet er, at jeg har lidt svært ved at se, hvad screening er for noget. Vi ved, at det er noget kortvarigt, men vi har endnu ikke set det materiale, som skal danne model for, hvordan det skal gøres; jeg har i hvert fald ikke. Men for mig at se vil der være risiko for, at det bliver en noget lemfødig afgørelse, en sådan tilsynsførende kan træffe, og hvordan sikrer man, at det ikke sker?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Med hensyn til screeningsinstrumentet tror jeg, vi kan redegøre for, hvilke kontrolofforsøg der kører i øjeblikket, så det vil stå spørgeren klart, hvordan det instrument skal bruges. Der laves forsøg, og der sker kontrol af forsøgene, og jeg vil tro, det vil ligge meget klart, at vi kan lave et effektivt instrument.

Med hensyn til partsaftaler tvinger jeg ikke nogen til at indgå partsaftaler. Det, vi åbner mulighed for med lovforslaget, er, at arbejdsmarkedets parter kan lave aftaler, hvis de vil det, og det synes jeg er en god idé. Jeg tror nemlig, at hvis parterne på de enkelte overenskomstområder engagerer sig i at bekæmpe f.eks. psykiske arbejdsskader og mobning, vil det være utrolig effektivt, at man har det fagretlige system og overvågningen af virksomheden hver dag. Men ønsker man det ikke, er det ikke sådan, at man fralægger sig ansvaret fra Arbejdstilsynets side. Det skal naturligvis arbejde med de problemer, men jeg tror, det vil give arbejdet ekstra styrke,